

در واردات بیت العدل

حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

کتاب گنجینه حدود و احکام باب بیست و هفتم - فصل پنجم - صفحه

220

فصل پنجم

در واردات بیت العدل

۱ - اوقاف مختصه برای امور خیریه جمال قدم جلّ جلاله در کتاب مستطاب اقدس میفرماید قوله تعالی: "قد رجعت الأوقاف المختصة للخیرات الى الله مظهر الآيات ليس لأحد ان يتصرف فيها الا بعد اذن مطلع الوحي و من بعده يرجع الحكم الى الأغصان و من بعدهم الى بیت العدل ان تحقق امره في البلاد لیصرفوها في البقاع المرتفعة فهذا الأمر و فيما امروا به من لدن مقتدر قديره و الا ترجع الى اهل البهائیین الذين لا يتكلمون الا بعد اذنه و لا يحكمون الا بما حکم الله في هذا اللوح اولئك اولیاء النّصر بین السّموات و الأرضین لیصرفوها فيما حدّد في الكتاب من لدن عزیز کریم." (بند ۴۲)

حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه در لوح گوهر تاج رفسنجانی حرم مرحوم ثابت مراغه میفرماید قوله العزیز: "اوقاف مختصه بخیرات قبل از تشکیل بیت العدل بمحفل روحانی که منزّه و مقدّس از شائبه نفسانی است راجع و الا فلا."

ORIGINAL

۲ - دَفینه در رساله سؤال و جواب میفرمایند: "اگر دَفینه یافت شود یک ثلث حقّ نفسی است که یافته و دو ثلث دیگر را رجال بیت عدل در مصالح عموم عباد صرف نمایند و این بعد از تحقّق بیت عدل است و قبل از آن بنفوس امینه در هر بلد و دیار راجع آنّه هو الحاکم الامر العلیم الخبیر."

۳ - ثلث دیات

جمالقدم جلّ جلاله در کتاب مستطاب اقدس میفرماید قوله تعالی: "قد ارجعنا ثلث الدیات کلّها الی مقرّ العدل." (بند ۵۲)

۴ - قسمتی از حقوق طبقات مفقوده وراثت نیز به بیت العدل راجع است و نصوص الهی در ذیل حکم تقسیم ارث ذکر شد. ۵ - زکات اقوات است که شرح آن در باب دوازدهم گذشت ۶ - در لوح بشارات میفرمایند قوله تعالی: "شدّ رحال (۱) مخصوص زیارت اهل قبور لازم نه. مخارج آنرا اگر صاحبان قدرت و وسعت به بیت عدل برسانند عند الله محبوب و مقبول نعیمًا للعالمین." ۷ - حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه در لوح اقتصاد که باعزاز امة الله مسس پارسنز نازل و در جلد اول بدائعالآثار زرقانی (۲) مسطور میفرمایند: "... این مخزن هفت واردات دارد و واردات عشریه رسوم حیوانات مال بیوارث لقطه یعنی چیزیکه یافته شود و صاحب نداشته باشد دَفینه اگر پیدا شود ثلثش راجع باین مخزن است. معادن ثلثش راجع باین مخزن است و تبرّعات." (سفرنامه اول صفحه ۱۸۹)

تبصره راجع بلقطه در رساله سؤال و جواب میفرمایند: "سؤال - در باب گمشده که بعد از یافتن چگونه معمول شود؟ جواب - اگر در شهر یافت شود یچار منادی ندا کند و اخبار دهد اگر صاحب آن یافت شد تسلیم نماید و الا یکسنه صبر کند. اگر صاحب آن یافت شد آنچه مصروف منادی نموده اخذ و مال را تسلیم کند. و اگر یکسنه گذشت و صاحبش معلوم نشد در آن تصرّف نماید. و اگر گمشده از مصروف منادی کمتر یا مثل آن باشد پس از یافتن یکروز صبر کند اگر صاحبش یافت نشد تصرّف نماید. و اگر در صحرا یافته سه روز صبر کند اگر صاحبش معلوم نشد تصرّف نماید."